

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 25 Pž-841/2020-2

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Marine Veljak, predsjednika vijeća, Lidije Tomljenović, suca izvjestitelja, i Mirne Maržić, člana vijeća, u stečajnom predmetu nad Stečajnom masom iza stečajnog dužnika VRPOLJE METALI d.o.o. - u stečaju, OIB 02776574813, Zagreb, Rudeška cesta 160 b, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika ALEKSANDRE TRBOJEVIĆ, OIB 08722907148, Zagreb, Stupnička 14, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1254/2019-249 od 10. siječnja 2020., u sjednici vijeća održanoj 18. veljače 2020.

r i j e š i o j e

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1254/2019-249 od 10. siječnja 2020. i predmet vraća na daljnji postupak drugom stečajnom sucu.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1254/2019-249 od 10. siječnja 2020. u točki I. izreke razriješena je dužnosti stečajnog upravitelja Nina Markovinović Belamarić, iz Zagreba, u točki II. izreke imenovana je za stečajnog upravitelja Antonija Selak iz Zagreba, u točki III. izreke naloženo sudskom registru upis promjene stečajnog upravitelja.

U obrazloženju se navodi da je ranije rješenje o razrješenju stečajnog upravitelja od 25. listopada 2019. ukinuto rješenjem odlukom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, da je novoimenovana stečajna upraviteljica Antonia Selak preuzela dužnost i dokumentaciju 4. studenog 2019., da tom prilikom ranija stečajna upraviteljica nije predala novoj stečajnoj upraviteljici Ugovor o zakupu sklopljen između stečajnog dužnika i društva Mediteran d.o.o., s obrazloženjem da nije ni sklopljen, da je 2. siječnja 2017. s društvom Marasović d.o.o. sklopila Aneks Ugovora o zakupu, konstatirajući da je navedeni zakupac kontinuirano u zakupu prema ranijem ugovoru o zakupu do 30. listopada 2017., kojim aneksom je produžen zakup do prodaje te nekretnine, čime je produženo vrijeme zakupa na razdoblje dulje od šest mjeseci bez obvezne suglasnosti Skupštine vjerovnika. Dalje se navodi da je novoimenovana stečajna upraviteljica očevitom u Dugopolju utvrdila da je skladište površine od 800 m² izgrađeno na zk.č. br. 5861/17 k.o. Dugopolje u posjedu društva Dajaković d.o.o., a nekretnina zk.č. br. 5861/343 k.o. Dugopolje u posjedu treće osobe Mediteran auto d.o.o. Za česticu zk.č. br. 5861/343 k.o. Dugopolje dostavljen je Ugovor o

zakupu poslovnog prostora od 30. srpnja 2019. koji su zaključili Mediteran d.o.o. kao zakupodavac d.o.o. i društvo Furniture d.o.o. kao zakupoprimac koji je prvotno ugovorena zakupnina 3.600,00 EUR što je 31. prosinca 2019. smanjeno na 2.250,00 EUR. Prvostupanjski sud zaključuje da iz toga proizlazi da su treće osobe neovlašteno koristile poslovni prostor stečajnog dužnika o čemu razriješena stečajna upraviteljica nije imala saznanja. Štoviše tu nekretninu je treća osoba Mediteran d.o.o. neovlašteno dala u zakup zatečenom zakupcu Furniture d.o.o. Prema prvotno iskazivanju razriješene stečajne upraviteljice taj poslovni prostor je dat u zakup društvu Mediteran auto d.o.o., ali da je to kasnije opovrgnula govoreći da taj ugovor nikad nije zaključen. Međutim, društvo Mediteran d.o.o. je plaćalo zakupninu u iznosu od 1.850,00 kn. Proizlazi da je razriješena stečajna upraviteljica pristala na zakup od 1.500,00 kn +PDV da bi zakupoprimac Mediteran auto d.o.o. kasnije sebe titulirao kao zakupodavca i taj isti prostor dao u zakup za mjesečni iznos najamnine od 2.250,00 EUR odnosno za iznos od 3.600,0000 EUR +PDV. Taj prostor je dat u zakup na neodređeno vrijeme od 15. kolovoza 2019. što je protivno kogentnim odredbama Stečajnog zakona. Proizlazi da je stečajna upraviteljica odobravajući mjesečni zakup od 1.500,00 kn na lokaciji u Dugopolju, uz činjenicu da se 1 m² poslovnog prostora na toj lokaciji iznajmljuje za 2-3 EUR/m² što pokazuje da se ne ponaša s pažnjom dobrog gospodara. Kako su to veliki propusti i nedopuštene radnje u obavljanju dužnosti stečajnog upravitelja, nepoštivanju zakonskih odredaba, i nebrizi za stečajnu masu što su sve osobito važni razlozi koji zahtijevaju razrješenje stečajnog upravitelja bez potrebe da se prethodno očituje. Odabir novog stečajnog upravitelja izvršen je ručno u osobi stečajne upraviteljice koja je prvotnim rješenjem od 25. listopada 2019. bila izabrana metodom slučajnog odabira.

Protiv tog rješenja žalbu je podnio stečajni vjerovnik Aleksandra Trbojević iz svih zakonskih razloga. Ukazuje da stečajnoj upraviteljici ponovno nije omogućeno da se očituje prije donošenja odluke o razrješenju, da nisu navedeni važni razlozi zbog čega nije zatraženo očitovanje stečajne upraviteljice, da su razlozi o odlučnim činjenicama koje navodi prvostupanjski sud u suprotnosti sa stanjem spisa, da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo, čime je sve postupljeno protivno odredbi čl. 91. Stečajnog zakona. Navodi da je obrazloženje proizvoljno i konfuzno. Napominje da je se iz intencije suda isčitava osobno motivirano i nezakonito postupanje, te da je prvostupanjski sud gotovo u potpunosti prepisao neosnovane navode iz izvješća novoimenovane stečajne upraviteljice. Ukazuje da prvostupanjski sud nije uočio bitnu činjenicu iznesenu u svim izvješćima razriješene stečajne upraviteljice da je društvo Mediteran auto d.o.o. suvlasnik na svim nekretninama stečajnog dužnika, pa tako i na zk.č. br. 5863/217 i zk.č. br. 5863/343 iz k.o. Dugopolje, da je društvo Mediteran auto d.o.o. u nespornom posjedu zk.č. br. 5863/343 a stečajni dužnik u nespornom posjedu zk.č. br. 5863/217 što prvostupanjskom sudu nije poznato. Stoga ukazuje da su neosnovane tvrdnje u obrazloženju pobijanog rješenja da je društvo Mediteran auto d.o.o. plaćao vrlo nisku zakupninu za nekretninu koju prvostupanjski sud uopće ne identificira. Što se tiče tvrdnje da je „treće osoba Mediteran auto d.o.o.“ neovlašteno dala u zakup skladište na k.č. br. 5863/343 zatečenom zakupcu Furniture 1 d.o.o. ukazuje da je Mediteran auto suvlasnik u približno ½ dijela tog skladišta i samoposjednik kojoj je ta čestica odnosno skladište pripala faktičkom podjelom, te da suvlasnik ne treba s ostalim suvlasnicima zaključivati ugovor o zakupu. Nadalje ukazuje da skladište na čestici broj 5863/217 koje je podjelom pripalo stečajnom dužniku u lošijem stanju i neuređeno te nije moguće uspoređivati cijene zakupa. Nadalje ukazuje da je razriješena stečajna upraviteljica zatekla društvo Marasović d.o.o. kao u posjedu skladišta na čestici 5863/217 te da je sklopljenim Aneksom ugovora o zakupu na 10 mjeseci ishodila da to društvo plati ne samo ugovorenu zakupninu

nego i zakupninu za razdoblje korištenja tog skladišta za razdoblje prije sklapanja tog ugovora. Uostalom formulacija da ugovor o zakupu traje do prodaje nekretnina je ugovor koji je trebao prestati i prije roka od šest mjeseci. Kako je u malom dijelu suvlasnik skladišta na česticama 5863/2017 i 5863/343 i društvo Vrdoljak i Staubli d.o.o. ta skladišta se ne bi prema stajalištu suda u pobijanom rješenju davala u zakup bez suglasnosti tog društva. Konačno, društvo Marasović d.o.o. nije ni zatečeno u korištenju skladišta na čestici 5863/217 nego su u tom skladištu mjesec i pol nakon razrješenja stečajne upraviteljice 6. prosinca 2019. zatečeni radnici društva Dajaković d.o.o. za što nije odgovorna razriješena stečajna upraviteljica. Stečajna upraviteljica je još 25. veljače 2019. podnijela prijedlog za prodaju tih nekretnina, dostavila je procjene vrijednosti a još nije održano ni ročište na kojem bi se utvrdila vrijednost tih nekretnina. Smatra da je sud nije upoznat sa stanjem spisa, da postupa neetično, te da je osobni animozitet razlog za razrješenje. Kako su svi navedeni razlozi za razrješenje u suprotnosti sa stanjem spisa smatra da je pogrešno primijenjena i odredba čl. 91. Stečajnog zakona.

Odgovor na žalbu podnijela je novoimenovana stečajna upraviteljica Antonija Selak. U bitnom analizira žalbu i opravdava svoje izviješće. Nejasno joj je od kuda žalitelju saznanja glede korištenja skladišta te razna utvrđenja iz žalbe kada o tome nema nikakve dokumentacije u spisu. Smatra da žaliteljica minorizira odredbe Stečajnog zakona, koji propisuje suglasnost vjerovnika za sklapanje ugovora o zakupu na rok duži od 6 mjeseci a razriješena stečajna upraviteljica je sklopila ugovor o zakupu za razdoblje od 1. studenog 2018. do 15. kolovoza 2019. Ukazuje da razriješena stečajna upraviteljica nije dala procijeniti jedan dio stečajne mase, a predložila je prodaju nekretnina iako se već vodio pred Općinskim sudom u Splitu ovršni postupak radi ovrhe na nekretninama i to suvlasničkog dijela k.č.br. 5861/217 koji je prekinut te se sada vodi pred trgovačkim sudom pod brojem Ovr-91/2019. Predlaže da žalitelj povuče žalbu jer žalba nije potaknuta zaštitom interesa stečajnih vjerovnika, odnosno da se žalba odbije.

Žalba je osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je sukladno odredbi čl. 381. i čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07-Odluka USRH, 84/08, 96/08, 123/08-ispravak, 57/11, 148/11 (pročišćeni tekst), 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15 i 104/17; dalje: SZ).

Počinjena je bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti jer su navedeni razlozi nejasni i proturječni i temelje se na izviješću Antonie Selak.

Prvotnim ukinutim rješenjem od 25. listopada 2019. razriješena je stečajna upraviteljica a kao razlog je navedeno da je prvostupanjski sud tek na ročištu za utvrđenje vrijednosti nekretnina prvi put došao do saznanja da se na nekretninama (k.č.br. 5861/17 i k.č.br. 5861/343 k.o. Dugopolje) koje u naravi predstavljaju kamenjar i put nalaze i zgrade u izvanknjižnom vlasništvu (skladišta) što jednostavno nije bilo točno, jer su u spisu već u siječnju 2019. postojala izviješća u vezi tih objekata te elaborati s procjenama tih nekretnina s jasnim snimkama objekata na naslovnoj strani elaborata.

Prvostupanjski sud je ponovno razriješio stečajnu upraviteljicu Ninu Marković Belamarić dužnosti stečajnog upravitelja u ovom postupku samo dan nakon primitka ranijeg ukidnog rješenja, a da opet nije omogućio stečajnom upravitelju da se očituje. Pritom za takvo postupanje nije naveo nikakve važne razloge, a ovaj sud iz stanja spisa ne nalazi važne razloge za uskraćivanje očitovanja. Zaključak stečajnog suca da nema potrebe da se zatraži očitovanje stečajnog upravitelja nije važan razlog za uskraćivanje omogućenja očitovanja.

Navedeni razlozi nisu razlozi koje je utvrdio ili našao prvostupanjski sud prije razrješenja stečajnog upravitelja nego predstavljaju nejasne razloge nađene od novopostavljene stečajne upraviteljice nakon spornog razrješenja.

Tako se kao razlog za razrješenje navodi da je „nesporno utvrđeno da nepoznate treće osobe koriste prostore u vlasništvu stečajne mase“, a da o tom činjeničnom stanju stečajna upraviteljica Nina Markovinović Belamarić nema saznanja.

Iz obrazloženja odmah zatim proturječno tome proizlazi da je u posjedu prostora na čestici 5861/217 društvo Dajaković d.o.o., što znači taj prostor ne koristi nepoznata osoba. Pri tome nema podataka o tome od kada to društvo koristi prostor na toj čestici. Nadalje, proizlazi da nekretninu k.č.br. 5861/343 koristi društvo Furniture d.o.o., na temelju ugovora o zakupu s društvom Mediteran auto d.o.o.

Iz spisa proizlazi da je to 6. prosinca 2019. utvrdila Antonia Selak, a koja se dužnosti stečajnog upravitelja prihvatila 25. listopada 2019. kada je razriješena stečajna upraviteljica Nina Markovinović Belamarić i koja nije odgovorna za stanje koje je nastalo nakon tog dana.

U obrazloženju su navedeni razlozi da iz e-mail poruka stečajne upraviteljice novoj stečajnoj upraviteljici proizlazi da ugovor o zakupu s društvom Mediteran auto nije sklopljen, ali „da bi to bila nekretnina koju je prvotno koristio zakupnik Marasović d.o.o., a da je sa zakupnikom društvom Marasović sklopljen ugovor o zakupu na rok koji je duži od šest mjeseci bez obavezne suglasnosti skupštine vjerovnika, da je na očevidu 6. prosinca 2019. novoimenovana stečajna upraviteljica zatekla da je skladište na nekretnini k.č.br. 5861/17 (misli se na k.č.br. 5861/217) u posjedu društva Dajaković, d.o.o. bez sklopljenog ugovora o zakupu, a skladište na k.č. br. 5861/343 da koriste radnici odnosno društvo Furniture d.o.o. na temelju ugovora o zakupu s društvom Mediteran auto d.o.o.

Na temelju toga je zaključeno da je nesporno utvrđeno da nepoznate treće osobe koriste prostore u vlasništvu stečajnog dužnika, da sa zatečenim zakupcem stečajni dužnik nije sklopio ugovor o zakupu pa on prostor neovlašteno koristi, da o tome stečajna upraviteljica nije imala saznanja, da proizlazi da je društvo Mediteran auto d.o.o. neovlaštenim davanjem u zakup društvu Furniture d.o.o. za 3.600,00 EUR ostvarivao 20 puta veće iznose u odnosu na zakupninu za objekt koji je stečajni dužnik davao u zakup (1.500,00 kn mjesečno +PDV).

Prvostupanjski sud zaključuje da je stečajna upraviteljica dala u zakup taj objekt na neodređeno vrijeme društvu Mediteran auto d.o.o. za cijenu od 1.875,00 kn (uračunat PDV), da bi taj isti objekt zakupoprimac Mediteran auto titulirajući se zakupodavcem dao u zakup za mjesečni iznos zakupnine od 2.250,00 EUR+PDV a od 1.1.2020 za 3.600,00 EUR.

Na temelju toga prvostupanjski sud zaključuje da je stečajna upraviteljica načinila velike propuste i nedopuštene radnje u obavljanju dužnosti stečajnog upravitelja, nepoštivanjem zakonskih odredbi i nebrigom za stečajnu masu. Stoga je razriješio Ninu Markovinović Belamarić dužnosti stečajnog upravitelja i imenovao novu stečajnu upraviteljicu koja je prvotnim rješenjem od 25. listopada 2019. izabrana metodom automatskog odabira s Liste A stečajnih upravitelja.

Sva ta utvrđenja nisu nesporna kako navodi prvostupanjski sud, a prvostupanjski sud ih nije ni neposredno utvrdio. U spisu nema ni tih spornih ugovora o zakupu na koje se prvostupanjski sud poziva pa nije jasno na temelju čega je prvostupanjski sud to "utvrdio".

Iz obrazloženja proizlazi da pod prostorom u vlasništvu stečajne mase prvostupanjski sud misli na čestice 5861/217 i 5861/343 iz k.o. Dugopolje.

Međutim te čestice nisu u vlasništvu stečajne mase nego je stečajna masa na tim česticama suvlasnik u idealnom dijelu. To je vidljivo iz izvješća razriješene stečajne upraviteljice i izvadaka iz zemljišnih knjiga koje se nalaze u spisu.

Iz ranijih izvješća stečajne upraviteljice proizlazi da su se suvlasnici na tim nekretninama podijelili tako da stečajnoj masi pripada na korištenje k.č.br. 5861/217, a društvu Mediteran auto d.o.o. k.č.br. 5861/343.

Ako je tome tako tada društvo Mediteran auto d.o.o. nije neovlašteno sklopilo kao zakupodavac ugovor o zakupu prostora na k.č.br. 5861/343 s društvom Furniture d.o.o., koji taj prostor koristi na temelju valjane pravne osnove.

Ako tome nije tako prema shvaćanju prvostupanjskog suda ni stečajna masa ne može sklapati ugovore o zakupu tih objekata na tim česticama bez privole ostalih suvlasnika.

Stoga je ponovno i činjenično stanje glede razrješenja stečajne upraviteljice pogrešno i nepotpuno utvrđeno.

Iz spisa je vidljivo da je prvostupanjski sud cijeli postupak vodio ne uzimajući u obzir da je stečajni postupak žuran iako su izvješća stečajne upraviteljice bila redovna.

Nakon što je 26. srpnja 2019. prvostupanjski sud odredio prodaju suvlasničkih dijelova nekretnina k.č.br. 5861/17 i k.č.br. 5861/343 k.o. Dugopolje, za 9. listopada 2019. je određeno ročište za utvrđivanje vrijednosti tih nekretnina i određivanje početne cijene na kojima vrijednost tih nekretnina nije utvrđena.

Motiv za razrješenje se može naći upravo na tom ročištu na kojem je stečajna upraviteljica iznijela mišljenje da za određivanje vrijednosti nekretnina nije bitna sumnja stečajnog suca „na kojoj je nekretnini stečeno razlučno pravo“ jer da su „jedini relevantni podaci oni koji su u zemljišnim knjigama i u pogledu opisa nekretnine i u pogledu visine potraživanja razlučnog vjerovnika“. Nakon toga su uslijedila razrješenja stečajne upraviteljice.

Prema tome stečajna upraviteljica Nina Markovinović Belamarić nije načinila propuste u obavljanju svoje dužnosti ni počinila nedopuštene radnje, a osobito ne velike propuste glede nebrige za stečajnu masu kako to pogrešno utvrđuje prvostupanjski sud.

Ne ulazeći u motive za donošenje pobijanog rješenja proizlazi da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio i materijalno pravo odnosno odredbe čl. 91. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15 i 104/17; dalje: SZ).

Stoga je, na temelju odredbe čl. 69. st. 1. SZ-a i čl. 10. SZ-a ukinuta točka I. izreke pobijanog rješenja, a posljedično tome i sve ostale točke izreke pobijanog rješenja te predmet vraćen na daljnji postupak, ali drugom stečajnom sucu.

Zagreb, 18. veljače 2020.

Predsjednik vijeća
Marina Veljak

Broj zapisa: **17894-47023**

Kontrolni broj: **076b4-d03aa-f3683**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MARINA VELJAK, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.